

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Ved Skovkappellets Indvielse.

Citation: Richardt, Chr.: "Ved Skovkappellets Indvielse.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 127. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt01-shoot-workid70136.pdf> (tilgået 08. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

Ved Skovkappellets Indvielse. (Den 26 Juni 1864.)

I.

Herre! om din Magt og Vælde
vidne baade Mark og Fjelde,
128 hvisker baade Hav og Elv;
og den kolde Tvivlers Skrupel
tier under Skovens Kuppel:
Den har ikke rejst sig selv!
Men en Sjælesyg, en Synder
Skoven ingen Hjælp forkynder.

Først naar Du har Hjertet bøjet,
christnet Aanden, salvet Øjet
til at finde Bethlehem,
da vil Græs og Tjørn og Nælde
Evangeliet gjenfortælle,
bære Frelser-Ordet frem;
Lovens Tordenkile hvæsse,
og om Naadens Under messe.

Da vil Stenene faae Tunge,
da vil Alt i Verden sjunge
Mindekvad om Frelseren:
Krybben om hans trange Vugge,
Tornen om Langfredags Sukke,
Axet om Opstandelsen;
da vil Bjerget om ham tale,
og faae Svar fra Skov og Dale.

Men at Christne vi kan vorde,
finde Fold med Herrens Hjørde,
maa vi høre Hyrdens Røst;
kvæges af hans egen Kilde,
og hos ham vor Hunger stille
og hos ham begjære Trøst; -
129 derfor rejste sig mod oven
Kirkespiret her i Skoven.

II.

Saa løft Dig vort Tag, Gud til Ære og Lov,
i Bøgenes Skygge mod Himlen!
Naar Bedeklokken kalder til den sommergrønne
Skov,
Du samle Dig en Menighed af Vrimlen!

En Rig med en Fattig, en Gubbe med et Barn
skal Kirkestolen bænke og blande;
og Fiskeren skal komme fra sit tangede Garn
til Ham fra Genezareths Strande.

Og Skovens klare Kilder skal faae et Søstervæld
med Lise for det ængstede Hjerte,
med Kvægelse og Kraft for den sygeste Sjæl,
med Lindring for den dybeste Smerte.

O Du, som ikke jager den Bedende bort,

besøg os, vor Frelser og Mester!
See Huset er Dit, skjøndt vi kalde det vort:
Tag Du os tilbords som dine Gjæster!